

STATISTIKOM

do Strasbourga

Koliko je tko imao govora, koliko je tko puta pritisnuo tipku za i protiv, koliko je pitanja pojedini europarlamentarac postavio Europskoj komisiji? Izlaze grafikoni, printaju se tablice, naveliko izvikuju postoci, napisao je na svom blogu Oleg Valjalo

Irena FRLAN

Portugalac Diogo Feio se na plenarnim sjednicama Europskog parlamenta za riječ javio 1890 puta. U ovom mandatu, koji traje od 2009. godine, postavio je 1491 zastupničko pitanje. Feio je, prema statistici koju vodi stranica MEPranking.eu, najaktivniji eurozastupnik u aktualnom sazivu Europskog parlamenta, barem kad su posrijedi govori – izgovoreni ili napisani – i zastupnička pitanja. Hoće li Diogo Feio za toliku aktivnost biti nagrađen još jednim mandatom u Europskom parlamentu, odlučit će na sljedećim europskim izborima birači u njegovoj zemlji.

Na tim istim izborima, koji se u svibnju održavaju u svih 28 zemalja članica Europske unije, pa tako i u Hrvatskoj, hrvatski će birači također morati odlučiti je li im aktivnost hrvatskih europarlamentaraca, izražena pukom statistikom, presudna da bi ih ponovno birali.

Jedan se hrvatski europarlamentarac ovih dana, međutim, pobunio protiv statistike kao »jedine mjerne jedinice kojom se ocjenjuje zaslužuju li postojeći zastupnici još jedan mandat u Europskom parlamentu«. Riječ je o SDP-ovcu Olegu Valjalu.

»Koliko je tko imao govora, koliko je tko puta pritisnuo tipku za i protiv, koliko je pitanja pojedini europarlamentarac postavio Europskoj komisiji? Izlaze grafikoni, printaju se tablice, naveliko izvikuju postoci.

Disciplinirane konjske trke. Naravno, nije utrka s preponama, nego hrvanje zastupnika s pukom statistikom. Ako mene pitate jesu li to stvari o kojima zaista vrijedi raspravljati, odgovor je vrlo jednostavan. Nisu!« – napisao je, među ostalim, na svom blogu Valjalo.

Skakanje na svaku loptu

Valjalo je pokušao objasniti zbog čega on »ne skače na svaku loptu«, odnosno ne osjeća se pozvanim govoriti i o »vizualnoj umjetnosti, europskoj industriji, tahografima, cvjetnom medu, muzejskom menadžmentu, višegodišnjem financijskom okviru i odnosima na Bliskom istoku«. Kaže da mu je kolega Englez Stephen Hughes, veteran u Europskom parlamentu, već na početku savjetovao da ne bi trebao svaštari, nego se posvetiti onome što zna i u čemu je dobar. »Toga se držim od prvoga dana i siguran sam da nisam pogriješio«, napisao je

Valjalo pozivajući medije da ne ocjenjuju zastupnike po tome koliko su puta ustali »sa svoje plave zastupničke stolice i izgovorili nešto što je trajalo minutu ili dvije«. »Sadržaj je važan, a ne puka brojka«, poručio je taj SDP-ov eurozastupnik.

Na sličan način razmišlja i HDZ-ovac Andrej Plenković iako i sam primjećuje povećanu aktivnost hrvatskih europarlamentaraca u posljednje vrijeme.

– Ne mislim da postoji natjecanje, ali sigurno je da nitko ne želi biti pasivan pa je možda i to razlog recentnog povećanja aktivnosti. Zastupnici se i biraju da iskazuju politički stav i da glasaju za zakone i proračun, odgovara Plenković na naše pitanje postoji li utrka među domaćim eurozastupnicima s ciljem osiguranja što većeg broja govora, zastupničkih pitanja i drugih aktivnosti u ovom kratkom, jednogodišnjem mandatu u Europskom parlamentu. Plenković priznaje i da je »cijeli naš specifični mini-mandat svojevrstan jednogodišnja kampanja«, no napominje da je trenutno, četiri mjeseca prije europskih izbora, ozračje u cijelom Europskom parlamentu predizborno.

– Svi kolege iz drugih članica koji žele novi mandat također se trude. Opuštenim se čine samo oni zastupnici koji se više ne kandidiraju, ili su sigurni da su nositelji, ili visoko na listama, kazao nam je Plenković, pojasnivši

i kako stvari funkcioniraju u Europskom parlamentu te zašto su nastupi na plenarnim sjednicama, u aktualnim okolnostima, ipak dijelom mjerilo aktivnosti zastupnika.

Izvjestitelji u sjeni

S obzirom da su se hrvatski predstavnici priključili parlamentu u posljednjoj godini mandata, bilo im je teško dobiti ulogu izvjestitelja za neku veliku temu. Plenković je, kao član Odbora za proračun, primjerice, dobio izvješće o fondu za prilagodbu za regiju Valencija, a u jednom je slučaju bio i izvjestitelj u sjeni. Još nekolicina hrvatskih zastupnika dobila je ulogu izvjestitelja ili izvjestitelja u sjeni. No, budući da je mandat

EP-a pri kraju, tih je aktivnosti hrvatskim europarlamentarcima na raspolaganju bilo puno manje nego kolegama iz drugih zemalja članica.

SADRŽAJ

Valjalo je pozvao medije da ne ocjenjuju zastupnike po tome koliko su puta ustali »sa svoje plave zastupničke stolice i izgovorili nešto što je trajalo minutu ili dvije jer – sadržaj je važan, a ne puka brojka«

– Govori na plenarnoj sjednici, u takvim okolnostima, preostaju, uz glasovanje i ulaganje amandmana na izvješća drugih kolega, jedno od bitnih mjerila rada i aktivnosti zastupnika, ističe Plenković, dodajući da »broj izgovorenih intervencija daje određenu sliku o radu zastupnika«, dok su »pismene izjave na druge teme dodatni indikator interesa izražavanja stavova o pojedinim europskim temama«.

– U svakom slučaju, hrvatski su zastupnici svojim radom sigurno uspjeli u ostvarenju cilja da budu primijećeni u Europskom parlamentu, zaključuje Plenković. Hoće li statistika na kraju

ipak presuditi na europskim izborima koji nam predstoje? S obzirom na kratkoću mandata, ne treba čuditi ako se dio europarlamentaraca okreće upravo toj taktici, slaže se i politolog Višeslav Raos.

– Nisu svi zastupnici u Europskom parlamentu s velikim motivima. Neki ljudi, kad se javljaju za riječ, prvenstveno ciljaju na birače kod kuće, neki su tamo da bi radili na boljim odnosima s drugim strankama na europskoj razini, a neke doista zanimaju određene europske teme, ocjenjuje Raos, napominjući da je »dobar dio naših zastupnika doista fokusiran na domaće birače i na to kako ono što se govori u Europskom parlamentu odzvanja u domaćim medijima«. Ipak, Raos smatra da će se hrvatski birači voditi i drugim kriterijima, a ne samo suhim brojkama.

– Možda će se ipak pričati i o tome tko je uspio u Europskom parlamentu progurati neke specifične teme, poput zaštite istarskog pršuta ili prošeksa.

Ako ljudi vide da su se zastupnici i time bavili, a nekome je to bitno jer se, recimo, bavi proizvodnjom vina, mislim da će i na to reagirati, istaknuo je Raos, uvjeren da će pričati oko europskih parlamentaraca i u Hrvatskoj poprimiti drugačije obrise jednom kada građani budu imali priliku njihov rad ocijeniti kroz cijeli, petogodišnji mandat. A za to treba pričekati kraj desetljeća.

